

บรรณานุกรม

กรรมการแพทย์.(2541). เกณฑ์มาตรฐานในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด.กรุงเทพฯ .

กรรมการแพทย์ กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. (2541). คู่มือแนวทาง
การดำเนินงาน แก้ไขปัญหาการระบาดของยาบ้า ด้านการแพทย์และสาธารณสุข.
กรุงเทพ : โรงพยาบาลชุมชน สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กรมสามัญศึกษา. (2539). เอกสารดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถาน
ศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา. ม.ป.ท.

กองป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.(2531).
การป้องกันยาเสพติด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษร ไทย.

กองป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด . (2539) .
ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการลดอุบัติภัยยาเสพติด พ.ศ.2532 – 2539 .
กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

กองป้องกันยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด .(2542) .
แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ
: ม.ป.ท.

กองศึกษาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2536). พระราชนูญคุณมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534.
กรุงเทพฯ: ฝ่ายเทคโนโลยีการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด.

กิ่งแก้ว เกษ ไกวิทย์และคนอื่น ๆ .(2531). ปัญหายาเสพติดของผู้ต้องโทษในทัณฑสถาน
บำบัดพิเศษของแก่น.คณะสาธารณะสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กัลยา ไชยเดศ. (2541). ความตั้งใจและการรับรู้อุปสรรคในการเลิกยาเสพติดของผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัด ยาเสพติดที่ศูนย์เบิกอรุณในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กัลยา ธรรมคุณและปราลี ภาณุภาค. (2540). รายงานการวิจัยปัจจัยการหายขาดและการติดยาเสพติดซ้ำของผู้เสพยาบ้าที่เข้ารับการบำบัดรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาลชัยภูมิรักษ์. โรงพยาบาลชัยภูมิรักษ์ กรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2540). คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จริยวัตร คงพยัคฆ์. (2531). แรงสนับสนุนทางสังคม: โน้มน้าวคนและภาระนำไปใช้. วารสารพยาบาลศาสตร์, 6(2), 96-106.

จิตรลดยา ลีมจำรูญ. (2539). ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการใช้ยาแอนเฟตามีนของประชากรวัยแรงงาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิตมนี กำงองนดา. (2539). กระบวนการปรับตัวของผู้ติดเชื้อเอ็คส์ ในโครงการฟื้นฟื้นฯ. จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จินตรา อุ่นเอกลาภ และ ชงชัย อุ่นเอกลาภ. (2535). การรักษาแบบชุมชนบำบัดชัยภูมิรักษ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพยาบาลชัยภูมิรักษ์ กรรมการแพทย์.

ชาญคณิต ก. สุริยะนัน และคณะ. (2529). รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการติดซ้ำของวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิพย์พร วากุทัย และ ประไพบูลย์ ช่อนกลิน. (2534). พฤติกรรมการใช้สื่อนของชาว kazakh ที่ได้รับการรักษาในปี พ.ศ. 2534 บ้านแม่ล้านคำ ตำบลสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่, คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธรรมรงค์ อาจารย์. (2538). ภูมิหลัง ความรู้ ทักษะ และการใช้สารสนเทศของผู้ติดสารเสพติดที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลชลบุรี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นงนุช บุญอุษา. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อการเดิกหรือการกลับมาสูบของผู้รับบริการอดบุหรี่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นงลักษณ์ บุญเยี่ยม. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัดตัวกับพฤติกรรมการเสพติด ความเครียดในผู้ป่วยภายหลังผ่าตัดเปลี่ยนลิ้นหัวใจ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลอาชญาศาสตร์และศัลยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประไพบูลย์ ช่อนกลิน. ม.ป.ป. “yanapakid และมาตรการการแก้ไข”. เอกสารประกอบคำสอน พ.ว.ช.404 ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประไพบูลย์ ช่อนกลิน และคณะ. (2531). การแก้ปัญหาการใช้สารเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในสถานศึกษา 7 แห่งในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2529. เชียงใหม่: คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 (แก้ไขเพิ่มเติม)

พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท พ.ศ.2518 (แก้ไขเพิ่มเติม)

พระราชบัญญัติสารละเหย พ.ศ.2533 (แก้ไขเพิ่มเติม)

พิสมัย คุ่พิทักษ์. (2524). การติดตามศึกษาหลังจากได้รับการบำบัดแล้ว.รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลงานวิจัยด้านยาเสพติด. น.ป.ท.

พรศิริ ชาติยานนท์ และคณะ. (2550). การศึกษาภาวะการติดยาเสพติดช้า.รายงานการวิจัย คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พงษ์ศักดิ์ สร้างผล. (2538). โครงการบำบัดและพื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพติดในโครงการ พัฒนาดอยตุง. การค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการเมือง และการปกครอง. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญ ทัศน์.

ราตรี จิตต์เที่ยง. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะสุขภาพ การสนับสนุนจากครุ่น สมรสกับการ ปรับตัวของผู้ป่วยมีครรภ์ที่มีภาวะความดันโลหิตต่ำจากการตั้งครรภ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชานามาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอด.

รัตนा สุกุมลจันทร์. (2534). พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของชาวบ้านหัวใหญ่น้ำดัง อ่าเภอ แม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ : สาเหตุการติดช้าของผู้ติดผึ่นและओโรininที่ได้รับการบำบัดรักษาในปี พ.ศ. 2533 . การค้นคว้าอิสระ ปริญญาสารารณสุขศาสตร์บัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คาดทองใบ ภู่ภิรมย์. (2538). ประสาทสัมผัสและการรับรู้ ใน จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 1 – 7 . (หน้า 99 – 138) . กรุงเทพมหานคร : สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ตุ้นกิ้นธรรมราช.

วารุณี ภูริพินสิทธิ์. (2531). สาเหตุการติดยาเสพติดในวัยรุ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจิตร บุณยะ โพธารatte, คั่รัง อิมวิเศษ และ สักดา บุญวิสุทธานนท์. (2531). การศึกษาการใช้ยากระตุ้นประสาทของผู้ชับบรรบรุกขណำให้ญี่. รายงานการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ, สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี.

วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม. (2531). ตำรายาแพทย์. กรุงเทพ: โรงพิมพ์ ไอเดียนสโตร์.

วิราษ เดชอุณทรพ์. (2542). การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว การปรับตัวและภาวะสุขภาพของตัวรับเหมดประจำเดือน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2538). การประมาณการจำนวนผู้ติดยาเสพติดในประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

สนิท สมัครการ, ทวี สารนาดี, สุพารณ์ ไชยอามพร, จิระพร บูรณะนิน และ อุษณี พรอนามาศ. (2530). พฤติกรรมและทัณฑ์คติเกี่ยวกับยาเสพติดของหนุ่มสาวไทย. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สถาบันสังเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2538). สถานการณ์ยาเสพติดและการลดความต้องการยาเสพติดในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กรุงสยามพริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด

สุธิรา วิสาทพงศ์. (2531). ผลของการศึกษาและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อผู้ติดยาเสพติด . วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมการแพทย์และสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุภารักษ์ จันทรานิช. (2537). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา สุภาพ. (2537). สังคมวิทยา พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

ไสภา ภูพิกุลชัย และคณะ. (2529). การวิเคราะห์แนวโน้มของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สถาบันสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี. (2543).
รายงานสถิติ เกี่ยวกับยาเสพติดประจำปี 2542. กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักนายกรัฐมนตรี. (2538).
สภาพปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา. ม.ป.ท.

อธิรัตน์ วัฒน์ไพบูลย์. (2539). อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคมต่อกระบวนการปรับตัวของผู้ติดเชื้อ HIV ที่ไม่แสดงอาการ: การศึกษาพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร. วิทยานิพนธ์การศึกษา คุณภูมิปัญญา สาขาวิชาการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตประสานมิตร.

อรัญญี มงคลเดชียร. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้ติดยาเสพติด เอเชียตะวันออกเฉียงใต้: ศึกษาเฉพาะกรณีชายวัยรุ่นไทยที่ว่างงานในสถานบ้านเด็กกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร วิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวชศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

อรัญญาภิ เชื้อไทย. (2541). การใช้ทักษะชีวิตในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันการติดยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรรถนพ วิสุทธิวนารค. (2541). พฤติกรรมการบริโภคสารเสพติด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การส่งเสริมหอการค้าฝ่ายใต้.

อรเพ็ญ นาควัชระ. (ม.ป.ป.). ปัญหาสิ่งเสพติดและการควบคุม. ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุบล นิวัติชัย. (2527). หลักการพยาบาลจิตเวช. ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์.

Bell , J.M. " Stressful life events and copy methods in mental illness and wellness behaviors." **Nursing Research** , 26(2) , 1977 : p.133-137 .

Cobb, S. (1976). Social Support as a moderator of Life Stress. **Psychosomatic Medicine**. 38, 300-314.

Cohus, S., & Will, T.A. (1985). Stress social support and buffering hypothesis. **Psychological Bulletin**. 98, 310-357.

Coyne JC, Delogis A. (1986). Going Beyond Social Support. The Rule of social Relationship in Adaptation. **Journal of Consulting and Clinical Psychology**. 54 , 454-460.

Dimon Magaret. "Social Adaptation of the Chromic I11" In **Hand book of Health , Health care , and the Health Professions** , Edited by D. Mechanic. New York :Macmilliam,1982: p.643 –648.

Dole VP. (1965). Nyswonder M.A. **medical treatment for diacetylmorphine (heroin) addiction.**

Farmer,Pual & Klienman , Arther " AIDS as Human Suffering" **Daedalus Journal of Art and sciences** , vol. 118 no. 2 (Spring) 1989 : 135 – 160.

Flokman, S, Lazaarus, Richard. (1980). An Analysis of Coping in middle – aged Community Sample. **Jounal Health Soc Behavior**, 219-239.

Kahn, R.L. (1979). In **Aging and Social Support**. In: **Aging from birth to death: Interdisciplinary Perspective**. Corolado: Westives press.

Kaplan, B.H., Cassel, J.C. and Gore, S. (1977). Social Support and Health. **Medical Cane**. 15, 25-34.

Lazarus Richard, S. (1976). **Pattern of Adjustment**. Srd.ed. New York: Mc Graw-Hill.

Muhlenkamp , A.F. and Sayls,J.A. " Self estreem , Social Support and Positive Health Care Practies ." **Nursing Research**.35 (November/December) 1986 : p.334 – 338.

Pender, N.J. (1987). **Health Promotion in Nursing Practice**. New York: Appleton Century-Craft.

Renner JA Jr. (1990). **Methadone maintenance in treatment of opiate dependence a current perspective**. In: **Addiction Medicine and the Primary Cane Physician [Special Issue]**. West J Med.

Schacfer C. et al. (1981). The health related – function of social support. **Journal of Behavioral Medicine**. 4, 381-405.

Weiss, R. (194). **The Provision of Social Relationship**. In: **Doing Unto Others**. Edited by Z. Rubin. Englewood Cliffs: N.J. Prentice Hall.

Wills, Thomas Ashby. (1985). **Supportive Punctions of Interpersonal Relationships. Social Support and Health**. Orlando: Academic Press, Inc.